

DRAUDZES VĒSTIS

Nr. 31 (35. gads) 2023. gada jūnijs – 2023. gada augusts

Satura Rādītājs

Svētā Trīsvienība māc. Jānis Ginters 2. lpp

The Holy Trinity pastor Jānis Ginters 4.lpp

Talcinieki Latvijai 7. lpp

Embracing the Melting Pot, Sidonie Dessoubret 8. lpp

Monikas Veldres tantes, Guntas, bērnības atmiņu stāsts 10. lpp

Dūriens Pie Dūriena Ziņas / Stitch By Stitch News, Sigrīda Stāks 12.lpp

Daugavas Vanagu ziņas, Andris Kursietis 14. lpp

Draudzes kontaktu informācija, 19. lpp

Dievkalpojumi un citi notikumi, 20 lpp

Svētā Trīsvienība

Mīļie mūsu Draudzes Vēstu

lasītāji, vai nav lieliski, ka mūsu baznīca nes Svētās Trīsvienības vārdu? Draudzes bieži nosauc savas baznīcas kāda no apustuļu vai svēto

vārdiem, vai pēc vietējo pilsētu vai ciemu vārdiem, kā tas ir bieži ir sastopams luterāņu vidū. Ko tas nozīmē mums, ka mūsu baznīca un draudze nes vienu no vissvētākajiem vārdiem – Svētās Trīsvienības vārdu? No vienas puses, neviens taču nedomā, ka nosaukums vien baznīcu padara svētāku, bet, no otras puses, nosaukums nav tikai patīkama skaņa. Tam ir dziļāka nozīme, un tas atspoguļo mūsu ilgas un cerības.

Šajā gadā mēs Svētās Trīsvienības svētkus svinam pirmajā jūnijā svētdienā. Šogad šis datums ir arī mūsu ikgadējā baznīcas piknika datums. Tādā veidā mēs apvienojam to, ka svinam vienu no augstajiem Baznīcas svētkiem ar mūsu draudzes locekļu sadraudzības pieredzi. Interesanti, par kādām tēmām mēs runāsim šo svētku laikā? Vai mēs diskutēsim par teoloģiskajiem jautājumiem, piemēram, par Svēto Trīsvienību, vai arī apmainīsimies domām par tipiskiem piknika tematiem, vai varbūt par abiem? Vai tiešām visvairāk mūsu draudzes locekļi šajā dienā runās par Trīsvienības jautājumiem? Bez šaubām, ir grūti godbijīgi apspriest svētas lietas, ņemot vērā piknika un svētku situāciju, vai arī vienkārši ikdienišķās

sarunās runāt par svētām lietām.

Ebreju tradīcijās vissvētākais Dieva vārds (Yahweh) tiek aizstāts ar ikdienišķāku apzīmējumu "Tas Kungs", godbijīgi izvairoties ikdienā lietot svētu vārdu. Loģiski, ka, pat apspriežot jēdzienus, kuri sniedz pāri mūsu cilvēciskās izpratnes robežām, mums jāizmanto cilvēciski termini, kas labākajā gadījumā spēj atspoguļot tikai dažus dievišķās realitātes aspektus. Arī, aprakstot Dieva īpašības, mums ir jāizmanto cilvēku valoda, kuras ierobežotības dēļ, mēs varam gūt tikai daļēju izpratni par Dievišķo. Visā teoloģijas vēsturē diskusijās par Dievu ir parādījušās divas

kontrastējošas pieejas.

Pirmā pieeja ir apofātiskā jeb negatīvā teoloģija, kas balstās uz pieeju aprakstīt Dievu nolieguma veidā, tas ir, norādot, kas Dievs nav. Tādējādi tiek mēģināts nemazināt Dieva īpašības ar neadekvātiem apstiprinošiem aprakstiem. Otra pieeja ir katafātiskā teoloģija, kas nevairās aprakstīt Dievu, izmantojot pozitīvus terminus. Kā tad lai mēs runājam par Dievu, par Svēto Trīsvienību, par Trīsvienības svētkiem un par mūsu draudzes vārdu? Un vēl svarīgāks jautājums ir: Ko mēs varam iegūt no šīs sarežģītās teoloģiskos diskusijas mūsu ikdienas dzīvei?

Trīsvienības doktrīnas sākumi jau ir atrodami Jaunajā Derībā un senās Baznīcas laikos. Vairākas Jaunās Derības vietas liek domāt par Trīsvienību. Piemēram, Mateja evaņģēlijā Jēzus norāda, ka ticību ieguvušos cilvēkus jākrīsta Tēva un Dēla un

Svētā Gara vārdā. Par spīti dažiem mēģinājumiem Baznīcas vēsturē noliegt šo doktrīnu, lielākā daļa kristiešu ir vienisprātis attiecībā uz Trīsvienības mācību, proti, ka Dievs ir VIENS, bet TRĪS personās. Tikai dažas reliģiskās grupas, kuru piederība kristietībai ir ļoti apšaubāma, apgalvo, ka Bībele neatbalsta Trīsvienības mācību. Pamatā visas kristīgākās konfesijas un teologi uzskata, ka Trīsvienības doktrīna ir viena no pamata mācībām, par kuru Baznīca stāv vai krīt.

Labi zināmā leģenda par Svēto Patriku stāsta, ka viņš, skaidrojot Trīsvienību Īrijas iedzīvotājiem, par uzskatāmu piemēru izmantoja āboliņa lapu. Viņš parādīja, ka āboliņa lapa joprojām ir viena lapa, lai gan tai ir trīs daļas. Tieši tāpat kā trīs persons— Tēvs un Dēls un Svētais Gars kopā ir viena Augstākā Esamība - Dievs. Vai Svētā Patrika Trīsvienības izskaidrojums noder arī mums?

Varbūt šāds vienkārši saprotams piemērs tiešām palīdz domāt par tādu sarežģītu teoloģisko doktrīnu kā Trīsvienība, par to, ka Tēvs un Dēls un Svētais Gars ir viens Dievs, bet ne trīs dievi. Šī doktrīna noteikti ir izaicinājums mūsu matemātiskās un loģiskās domāšanas spējām. Tā pierāda, ka mūsu cilvēku loģika nav pietiekama, lai saprastu Visvareno. Domājot un runājot par Trīsvienību, mums ir jāizmanto gan apstiprinoši termini, kas raksturo, kas DIEVS IR, gan negatīvie termini, kas raksturo to, kas DIEVS NAV.

Svētās Trīsvienības doktrīna patiešām ir centrāla kristīgai ticībai, nevis tāpēc, ka kristietība prasa, lai tās sekotājiem būtu augstas zināšanas par sarežģītām doktrīnām, bet tāpēc, ka tā ļauj ticīgajiem vislabāk apcerēt Dieva dabu un

pestīšanu. Trīsvienības doktrīna ir un vienmēr būs mistērija – noslēpums, kas pārsniedz cilvēka prāta robežas. Tomēr mēs no tā varam mācīties noderīgas lietas mūsu ikdienas dzīvē. Patiesība, ka Dievs kā visaugstākā esamība ir VIENS, un vienlaikus viņā ir izšķiramas TRĪS pilnīgā saskaņā un vienotībā eksistējošas personas, var palīdzēt

kristīgajai Baznīcas locekļiem pieņemt to, ka pasaulē pastāv daudzveidība, kas var dzīvot vienotībā un saskaņā.

Tēvs un Dēls un Svētais Gars norāda uz mūžīgu, sevi atdodošu mīlestību Trīsvienības iekšpusē un arī ārpus tās – attiecībā uz cilvēkiem un visu radību. Tāpēc mēs kā brāļi un māsas Kristū esam aicināti ne tikai mīlēt viens otru (tā sakot, uz iekšpusi), bet arī uz ārpusi – parādīt mīlestību citiem cilvēkiem un visu Dieva radīto Pasauli. Šis nesavtīgās mīlestības attiecību jēdziens gan Trīsvienības iekšienē, gan ārpusē, ir ļoti svarīgs jēdziens un sniedz vērtīgu mācību. Tēvs sūta Dēlu pasaulē aiz mīlestības. Dēls arī labprātīgi ziedo pats sevi cilvēces glābšanai. Jēzus teica, ka vislielākā mīlestība ir atdot savu dzīvību par saviem draugiem. Svētais Gars ir Dieva mīlestības izpausme, kas iemājo ticīgo sirdīs un dvēselēs. Tas uzsver, cik svarīgi ir veicināt mīlošas un gādīgas attiecības, kas balstītas uz mīlestību, cieņu un savastarpējo atbalstu.

Svētās Trīsvienības noslēpums māca arī tādu nozīmīgu tikumu kā pazemību, atgādinot par mūsu izpratnes robežām. Tas mums palīdz atvērt sirdis Dieva Vārdam, uzticēties tam, ka Dievs dzird mūsu lūgšanas un ticēt, ka Svētajā Vakarēdienā mēs saņemam Kristus patiesu Miesu un Asinis, un ka tādējādi esam vienoti ar visām kristiešiem visās paaudzēs pirms un pēc mums.

Runājot par lūgšanām, mūsu Kungs Jēzus Kristus pavēlēja saviem sekotājiem lūgt Tēvu VIŅA vārdā un Svētajā Garā. Tas nav tikai veids, kā rakstīt lūgšanas, kā veidot liturģiskas lūgšanas, bet arī veids, kā domāt par Dievu savās personiskajās lūgšanās.

Ļoti interesanti, ka Trīsvienības jeb trinitārā modeļa atspulgs ir redzams arī dabā un cilvēkos. Ūdens ir lielisks trinitārā modeļa paraugs. Tas pastāv trīs stāvokļos – šķidrā (ūdens), cietā (ledus) un gāzes (tvaika) veidā. Arī cilvēki, kas radīti pēc Dieva tēlā, savā ziņā atspoguļo trinitāro modeli. Viens un tas pats cilvēks var vienlaicīgi būt tēvs, vīrs un dēls. Vai arī – māte, sieva un meita vienlaikus. Visai bieži kristīgajā antropoloģijā cilvēku mēdz

uzlūkot kā sastāvošu no dvēseles, ķermeņa un gara. Arī Bībelē var atrast atsauces, kas varētu norādīt uz cilvēka trīsdalību.

Domājot par mūsu garīgo labklājību un dzīvi harmonijā ar Dievu, Trīsvienības doktrīna var motivēt un iedrošināt domāt par harmoniju starp mūsu ķermeni, dvēseli un garu. Vai mūsu ķermeņa vēlmes varētu kaitēt mūsu dvēselei? Kādas ir mūsu garīgās vajadzības? Šīs pārdomas var mums palīdzēt virzīties pa garīgās izaugsmes ceļu un tuvināties Dievam.

To es no sirds novēlu mums visiem Svētās Trīsvienības svētkos un laikā pēc tiem.

Mīlestībā, jūsu mācītājs Jānis Ginters

The Holy Trinity

Dear readers of our Church newsletter, isn't it great that our church bears the name of the Holy Trinity? Other congregations often name their churches

according to one of the apostles, or saints, or even to the local town or village, as is common for Lutheran churches.

What does it mean for us, that our church and congregation bears one of the most holy names, the name of the Holy Trinity? On the one hand, nobody would think that the name alone makes the church more holy, but on the other hand, the name is not merely a pleasant sound. It has deeper meaning

and reflects our longings and expectations of ourselves.

The first Sunday of June in this year we celebrated the feast of the Holy Trinity. To our

congregation this date is also the date of our annual church picnic. In this way we unite the celebration of the one of the high Church feasts with the fellowship (*sadraudzība*) experience of our congregation members with one another. I wonder, what will be the topics we will talk about during this celebration? Will we discuss the theological matters of our beliefs, such as Holy Trinity, or will we exchange our thoughts on typical picnic themes, or maybe

both? Will the most conversations among our

parishioners on this day be about the Holy Trinity?

Without a doubt, it is challenging to discuss holy matters with piety and reverence, in the setting of fellowship gathering and picnic. In Jewish tradition, the most holy name of God (Yahweh) is replaced with the everyday term "the Lord." Logically, when discussing concepts beyond our human understanding, we must use human terms that, at best, reflect some aspects of the divine reality. Describing God's qualities, for example, requires us to use our limited human language, which can only provide a partial understanding. Throughout the history of theology, two contrasting approaches have emerged in discussions about God.

The first approach is of the apophatic or negative theology, which relies on negation to describe God—for example, by stating who God is not—so as not to diminish His attributes through inadequate affirmative descriptions. The second approach is of the cataphatic theology, which does not shy away from describing God using positive terms. How should we then talk about God, the Holy Trinity, the Feast of the Trinity, and even the holy name of our congregation? And even more important question is: How can we apply these complex theological discourses to our lives?

The doctrine of the Trinity traces its origins back to the New Testament and the ancient Church. In the Gospel of Matthew, Jesus commands us to baptize in the name of the Father, the Son, and the Holy Spirit. Several New Testament places hint to the thought of the Trinity. Despite occasional denials of this doctrine throughout the church history, majority of the Christians agree on the teaching that God is one in three persons. Only some fringe groups, whose true adherence to Christianity remains highly questionable, still claim that the Bible does not support the teaching of the Trinity. The most Christian denominations and theologians even assert that the doctrine of the

Trinity is one of the fundamental teachings upon which the Church stands or falls.

The well-known legends about St. Patrick says that he explained the Trinity to the people of Ireland, by using a shamrock as a visual aid. He showed them how the shamrock leaf is still one leaf, even though there are three parts of it. Just as the three persons—Father, Son, and Spirit together are one Supreme Being - God. Does St. Patrick's explanation clarify the meaning of the Holy Trinity also for us?

Perhaps such a parable can be useful, simple example which helps us to reflect about complex theological doctrine how the Father, the Son, and the Holy Spirit are one God, yet not three Gods. This doctrine definitely challenges our mathematical and logical abilities. It demonstrates that our human logics is insufficient to comprehend the Almighty. In thinking and speaking about the Trinity, we must embrace

both affirmative terms that describe who GOD is and the negative terms that describe who GOD is not.

The doctrine of the Holy Trinity is truly a central Christian belief, not because Christianity requires its followers to possess advanced knowledge of complicated doctrines, but because it allows believers to fully contemplate God's nature and salvation. The doctrine of the Trinity is and always will be a mystery that surpasses human comprehension. Nonetheless, we can learn from it useful things for our everyday lives. For example, the truth, that God as the Highest (Being) of all that exists, is ONE and at the same time distinct in three persons, which exists in perfect harmony and unity, can help Christian church to embrace diversity, while living in unity and harmony. The Father, Son, and Holy Spirit show eternal, selfgiving love, inside the Trinity and also outside it – towards people and all the creation. So, we as brothers and sisters in Christ are called not to love only each other (inside), but also other people and all the existing

God's World. This concept of self-giving relationships in the Trinity, that expresses itself inside and outside the Trinity, is of great importance and provides valuable lessons. The Father sends the Son into the world out of love. The Son willingly sacrifices Himself for the salvation of the humanity. Jesus said that the greatest love is to lay down one's life for your friends. The Holy Spirit is the outpouring of God's love that dwells within the hearts and souls of believers. This emphasizes the importance of fostering loving and caring relationships and nurturing communities built on love, respect, and mutual support.

The mystery of the Holy Trinity also teaches us humility and reminds us of the limits of our understanding. It helps us to open our hearts to God's Word and trust, that God hears our prayers and believe, that in Holy Communion we receive Christ's true Body and Blood and are united with all the generations of Christians before and after us.

Speaking about prayers, our Lord Jesus Christ instructed HIS followers to pray to the Father in HIS name and in the Holy Spirit. This is not a pattern merely for writing prayers, saying liturgical prayers, but also a way to ponder God, while praying.

It is very interesting that the reflections of the Trinity or Trinitarian pattern we can see also in the nature and human beings. Water is the perfect example of the trinitarian pattern. It exists in three states – liquid (water), solid (ice) and gas (vaper). Human beings as well are created in God's image, reflect in some sense the trinitarian pattern. One and the same person can be a father, a husband and a son. Or – mother, wife and a daughter at the same time. From the Christian anthropology we know, that a person consist of a soul, body and spirit. There are already numerous references in the Bible that suggest tripartite perspective of the human beings.

While thinking about our spiritual well-being and life in the harmony with God, it can be useful to meditate on the harmony between our body, soul and spirit. Could the desires of our body harm our soul? What are our spiritual needs? These reflections can aid us in our journey towards spiritual growth and alignment with God. That is what I wish for all of us in this season after the Fast of the Holy Trinity.

With love in Christ,
Pastor Jānis Ginters

Apsveicam archibīskapi Laumu Zuševicu ar iecelšanu par Triju Zvaigžņu ordeņa komandieri!

Apsveicam Ēriku Krūmiņu ar iecelšanu par Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieku!

Talcinieki Latvijai

“Nesvied neko prom, svied manā virzienā”

(Vienas trimdas latvietes sauklis)

Kāpēc glabāt un taupīt grāmatas? Edžus Vējiņš grāmatā “Bibliotēkas, kas palīdzēja izaugt Latvijai” apraksta bibliotēkas kā “nacionālo dārgumu krātuves”. Šinī grāmatā viņš dalās ar interesantiem un bēdīgiem faktiem par grāmatām. Grāmatu lielo vērtību cilvēki jau apzinājušies kopš seniem laikiem. Pirmā bibliotēka tika organizēta Liepājā 1777. gadā. Vējiņš arī atgādina bēdīgus faktus par cenzoriem un grāmatām. Viņš piemin ka Padomju karavīri un tad vācu zaldāti meta grāmatas ugunī. Vēl bēdīgāks ir viņa atgādinājums ka “pienāca laiks kad svešas varas iespaidā masveidā nicinājām mēs paši”. Viņš apraksta ka 1948. gadā svešas varas iespaidā “brigādes devās cenzoriem palīgā iztīrīt plauktus”. Zaudētas tika ap 12 miljoniem grāmatas pirmajos pēckara gados.

Tad vēl nāca aizliegums ievest Latvijā trimdas rakstnieku grāmatas (Dr. Janīna Kursīte – referāts “Trimdas literatūra Latvijā”, Jaunā Gaita, nr. 244, marts 2006). Evija Haydīn, kura uzauga Padomju Latvijā, gatavo sarakstu “Talcinieki Latvijai” grupai no grāmatām un rakstniekiem, ko nevarēja ne

lasīt, ne turēt, vispār pat nezināja Padomju Latvijā.

Grāmatas vajag glabāt un taupīt jo šodien Latvijā ir bibliotēkas, ar kurām mēs esam sazinājušies, kuras vēlās saņemt latviešu grāmatas un žurnālus. Piemēram, Līgatnē top trimdas izdevumu krātuve: <http://agnese.osite@cesunovads.lv/> .

“Talcinieki Latvijai” grupa nosūtīja šogad 21. aprīlī 46 kastes ar grāmatām uz vairākām bibliotēkām Latvijā, ieskaitot Latvijas Nacionālai Bibliotēkai. Paldies Talcinieku darbiniekiem Mārai Beldavai, Inesei Ezeriņai, Evijai Hayden, Vilnim Strēlniekam, un palīgiem Andrējam Junge, māc. Jānim Ginteram, un Ivaram Zušēvicam par lielo darbu.

Paldies visiem grāmatu ziedotājiem, šoreiz īpaši ziedotājiem kuri atsaucās uz lūgumu ziedot grāmatas kuras bija sarakstā kuras Latvijas Nacionālā Bibliotēka meklē.

Paldies Milvoku draudzei, Milvoku DV apvienībai, Viskonsīnas Latviešu Kultūras Fondam, un individuāliem ziedotājiem, par līdzekļiem grāmatu sūtīšanai uz Latviju.

Maija Strēlnieks

PS: Mums ir vairāk grāmatas kā līdzekļi grāmatu sūtīšanai. Ja kāds vēlas atbalstīt nākamo grāmatu sūtījumu, lūdzu nosūtiet čeku: Māra Beldavs, 4606 N. Newhall Street, Shorewood, WI 53211. Čeku rakstīt uz Milwaukee Latvian Church, un “memo” vietā ierakstīt “mission fund - grāmatas”. Paldies!

Embracing the Melting Pot: A Journey Through My Multicultural Background

As I reflect on my life's journey, I am reminded of the rich tapestry of experiences that have shaped me into the person I am today. Being a product of three distinct cultures—French, American, and Latvian—has provided me with a unique perspective on life, language, and the world around me. Join me as I share my story of growing up in Paris, immersing myself in Latvian culture, and embarking on an exciting adventure in the United States.

A Parisian Childhood Immersed in Latvian Culture. Growing up in the heart of Paris, a city known for its diverse cultural heritage, I was fortunate to be exposed to a multitude of languages and traditions from an early age. However, it was my deep fascination with Latvian culture that set me on a path of exploration and discovery. Determined to immerse myself in the vibrant Latvian community, I enrolled in a Latvian school in Paris. This decision allowed me to not only embrace the Latvian language but also gain a profound appreciation for its customs, traditions, and folklore.

The Latvian school became my second home, a place where I connected with fellow Latvians who shared my passion for

preserving our cultural heritage. Through the years, I actively participated in various cultural events, including traditional dance performances, folk music concerts, and even Latvian cooking classes. These experiences instilled in me a sense of pride in my Latvian roots and fostered a deep understanding of the importance of cultural diversity.

As I look toward the future, I am excited to continue embracing my multi-faceted identity.

An American Dream Fueled by Gratitude and Ambition. As I neared the end of my secondary education, an

incredible opportunity presented itself—a chance to pursue higher education in the United States. Filled with gratitude for this remarkable chance, I seized the moment and embarked on a new chapter of my life, leaving behind the familiar streets of Paris and setting foot on American soil.

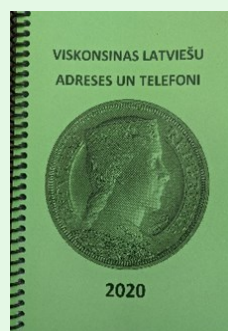
Arriving in the United States, I found myself immersed in a melting pot of cultures, where diversity was celebrated and cherished. It was here that I chose to pursue my passion for computer science, a field that encapsulates innovation, creativity, and problem-solving. The American education system provided me with the tools and resources to hone my skills, allowing me to grow both personally and academically.

Throughout my first year in college, I became acutely aware of the opportunities that were laid before me. The support of my professors, peers, and mentors played an integral role in my academic success. Especially my grandmother Aija and uncle Peter who I couldn't live without. They both inspire me to give back to community, keep learning and building a better life every day. As I continue studying computer science, I realize the importance of giving back. Inspired by my multicultural background and language skills, I aspire to share my knowledge by offering private French lessons in the future, bridging the gap between cultures and fostering a deeper understanding of the world around us.

My journey is just starting. But it is rooted in the three diverse cultures that have shaped my identity. From my childhood

in Paris, immersing myself in the wonders of Latvian culture, to pursuing my dreams in the United States, I am grateful for the opportunities that have come my way. My unique multicultural background has opened doors, broadened my perspectives, and ignited a passion for cultural exchange and understanding. As I look toward the future, I am excited to continue embracing my multifaceted identity. Through private French lessons and other endeavors, I hope to share my knowledge and love for languages, fostering connections and building bridges between cultures. The world is a mosaic of diverse experiences, and I am determined to play my part in promoting understanding, respect, and appreciation for the beauty of multiculturalism.

Sidonie Dessoubret

Wisconsin Latvian community phone books for sale—\$10. Can be purchased at the Latvian Lutheran Church, in the fireplace room, or at the Wisconsin Latvian Credit Union office.

MĀRAS TIRGUS BŪS 18. UN 19. AUGUSTĀ

Monikas Veldres tantes, Guntas, bērnības atmiņu stāsts

Aprīļa mēneša pensionāru saietā Monika Veldre ļoti intresanti stāstīja savas tantes bērnības atmiņas par bēgļu nometni un izceļošanu uz Ameriku.

Tante Gunta Monikai raksta vairākas “vēstules” angliski:

Mīļā Monikā,

DP Camp in Germany

In August 1945, United Nations was created by countries coming together to form an organization of peace. Part of the United Nations was IRO, the International Refugee Organization, and later UNRRA, United National Refugee Relief and Rehabilitation Association. (I had to look this up in my history book.)

These all helped to put us in D.P. (Displaced Person) camps in many different German cities. In Latvian we called them “nometnes.” The translation is “camps.” Camps has a bad connotation, but what else could those places be called? No settlements, we didn’t settle there ourselves; they were not communities where people come together themselves.

Our family was screened out at first – “izskrīnēti” – because of Dad’s Nazi army mark on his arm. We had to live with an elderly German couple who took pity on us.

Soon thereafter, the Latvian soldiers with the “mark” found a doctor who was willing to cut it out and we were allowed to join the other DP Latvians in camps and receive other benefits, like food.

We wound up in the American Zone, in Germany, in the beautiful city, Esslingen on the Neckar River with mountains and vineyards on them. We took walks up the mountains and along the river. Around our apartment buildings there were different sports courts and children’s play areas.

My father (called Opītis) and a lot of the Latvian men worked at the US Army bases. They were called “melnie” because of the black uniforms. Life in Esslingen consisted of everything Latvian. Every breath we took was for Latvia. We all thought that any day now we would get to go back to Latvia. We were full of hope and energy and raising our children for the future of our country.

Love,
Gunta

Waiting for the Ship to America

Unfortunately, in Bremenhaven, a day came when we had to leave “our little Latvia” and head in a far different direction. We had to go to a “transition camp” in Bremenhaven.

What I remember most vividly about the few days in Bremenhaven is the wonderful cereal they fed us in the mornings. All children were required to go to breakfast. I had never tasted anything anything that good and never will again! Thank you United National Refugee Organization.

For Valda and me it was a carefree time with new friends. We never worried what the future in the new country would be like. Our dad was happy about going to America. He had worked at the US army

base in Frankfurt while we lived in Esslingen and he liked the Americans.

My dad was a hero, not only because he fought for his country, but also how he took care of his family in the new country. I asked him once if he was scared in the war and he said “no”. To die for ones country was an honor.

Gunta

On the Ship

We were separated; all of the men were in front of the ship. Oma and Liga were in a section for mothers with small children, Valda and I were in separate rooms, each with a roommate. For us it was like being away at summer camp, away from parents. What an adventure! Our rooms were tiny with two cots. One amazing feature was the shower in the bathroom. I didn't know that such a wonder existed. I loved it so much that I took several showers a day.

Another wonderful experience for Valda and me was the children's play hour every day. We never knew that there was such a toy like a paper doll. We sat at a big table and had so much fun cutting out dresses and putting them on the dolls. We had missed out on most toys for children. We did have children's books and other children to play with.

There are two more memories that I have from the ship. One was the amount and variety of food. The other was stepping on solid ground when getting off the ship. I felt a thrill, sort of like happiness and reassurance that the earth was still there. We set foot on Ellis Island on July 17, 1949.

Love you, stay healthy,
Gunta

Mississippi

Monika, at the first farm, the owner's wife yelled at Oma for not knowing how to iron a crease in her husband's pants. Oma fell into a deep depression. She said “New county, new life and I am too dumb to fit in.”

I'm amazed how my Dad could get us out to a different farm. There were other Latvians, we had a nice tiny house with hens and roosters. Dad drove us with the other Latvian families to town every Friday for groceries. We were allowed to buy a few comic books and drink soda. Oma bought flower and baked bread for us. Dad would not eat the soft American bread. He said, “That is cotton you put in your ear.”

When the cotton crop was ready, Oma, Valda, and I picked it. We put little Liga on a blanket in the shade. The cotton field was full of Latvians joking, laughing, and singing.

Your family historian,
Gunta

Liela pateicība Guntas tantei par tik skaisti, dzīvi tēlotajām atmiņām no bēgļu dzīves neparastiem apstākļiem. Paldies Monika ka Tu tālāk dalījies ar šo vēsturisko notikumu.

Milvoku pensionāri.

Dūriens Pie Dūriena Ziņas

Marta vidū Kuldīgas Slimnīcas Dzemdību nodaļa saņēma paku no mūsu grupas. Tajā atradās rokām gatavotas sedzinas, čibiņas un cepurītes. Slimnīcas interneta vietnē – *kuldigasslimnica.lv* tika ierakstīts sekojošais: "praktiskie mākslas darbi vienmēr izraisa sajūsmu. Katram mazulim domātās sedziņas kompozīcija ir ļoti pārdomata. Tās šūtas no nelieliem auduma gabaliņiem, kuri, gan ar krāsu salikumu, gan attēlu, veido asociācijas ar brīnumpasakām." (Lūdzu skatīt pievienotās fotogrāfijas nākošajā lappusē!)

Stitch By Stitch News

In the middle of March, the Hospital in Kuldīga, LV received a package from our group with handmade quilts, booties, hats. On their website, *kuldigasslimnica.lv* mentioned that our practical works of art always are accepted with excitement. Every newborn quilt's composition is well planned. They are made with small pieces of material that remind one of children's stories due to the chosen color scheme, as well as the overall presentation. (Please see the attached photos on the next page).

Sigrīda Stāks

Šūšanas grupas vadītāja

Pateicība no Kuldīgas slimnīcas

Kuldīgas slimnīcas Dzemdību nodaļas mazulīši un viņu vecāki atkal var sajūsmināties par Mīlvoku Ev. Lut. Sv. Trīsvienības draudzes rokdarbnieču kopas "Dūriens pie dūriena" mākslu!

Šoreiz kopā ar gleznainajām sedziņām, cepurītēm, zābaciņiem un cimdiņiem, saņemti arī stilīgi "Burp cloths".

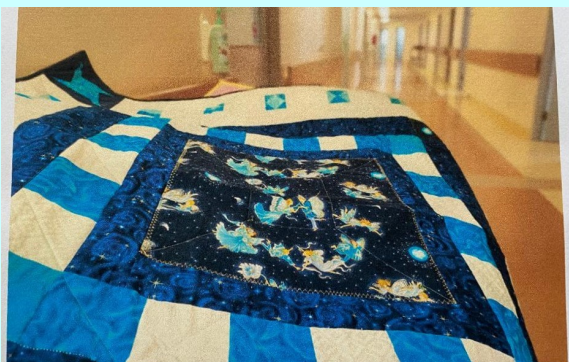
"Mēs tās tulkojam kā "atraugu drēbītes"! Kad bērniņš ir paēdis, mamma uzliek to uz pleca, lai nenosmērē drēbes, gaidot bērna atraudziņu!" skaidro Sigrīda Stāks, kura ir viena no Amerikas latviešu rokdarbnieču komandas!

Sirsnīgs Paldies un mīļi sveicieni "Dūriens pie dūriena" māksliniecēm, kam tālajā Amerikā rūp Kuldīgā dzimušo bērniņu un viņu māmiņu labsajūta!

Galvenais ārsts Edgars Šiliņš un galvenā māsa Laura Prelgauska apsveic 100. bērniņu kas piedzima slimnīcā. Vārdā Emma Emiliana. Viņai pasniedza dāvanu - sedziņu, ko bija noaudusi mūsu VITA KĀKULIS.

Dr Edgars Šiliņš and Nurse Laura Prelgauska congratulate the 100th baby born at the Hospital. They present her with a blanket woven by our group's member VITA KĀKULIS!

Šī gada 100. jaundzimušais –
meitene Emma Emiliana

Kuldīgas slimnīcas Dzemdību nodaļa saņemusi dāvinājumu no Amerikas latviešu Ev. Lut. Sv. Trīsvienības Draudzes šīsānas grupas "Dūriens pie dūriena" Milvokos (Milwaukee) Viskonsīnas štatā, ASV. Šāds dāvinājums, ar Kuldīgas slimnīcas neonatoloģes Dr.Ramona Irbes starpniecību, jau kļuvis par ilgādeju tradīciju.

Šajā sedziņā varam redzēt „laumiņas”, kas lido debesīs. VITA KĀKULIS uzšuva šo sedziņu.

This quilt shows fairies flying in the night sky. VITA KĀKULIS made this quilt.

Katrā kvadrāta vidū ir vardīte. Šo uzšuva ĒRIKA BLIJA . Attēlā redzama Dr. Ramona Irbe, kas tur sedziņu. Viņa ir neonatoloģe Dzemdību nodaļā. Bet viņa ir arī mūsu Sandras Kalves māsa!

In the middle of each block is a frog. ĒRIKA BLIJA made this quilt. Dr. Ramona Irbe is holding the quilt in the newborn department. And She is Sandra Kalve's sister!

Worship Services in English

Services in English take place every third Sunday of the month at the regular time, **10:00 AM**. For the next three months the dates will be **June 18, July 16, and August 20**.

Worship services are streamed on-line on the church YouTube channel, [click here](#), and church Facebook page , [click here](#), or go to page 19 in the printed version to see the full addresses.

Daugavas Vanagu ziņas

Sveicināti Vanadzēs un Vanagi, tautieši!

Svētdien, 5. martā, Milvoku latviešu sabiedrība pulcējās Milvoku Sv. Trīsvienības baznīcā lai godinātu Latvijas atbrīvošanas kara varoni, pulkvedi Oskaru Kalpaku,

On Sunday, March 5, Milwaukee Latvians gathered at the Milwaukee Holy Trinity Church to honor the hero of the Latvian War of Liberation, Colonel Oskars Kalpaks, and our World War II heroes, defenders of Latvia's independence, the Legionnaires. The service was held in person but was also live-streamed. At a time where the menace of a Russian attack on the Baltic States is growing, it is important for us to pay homage to those brave soldiers who fought for Latvia's

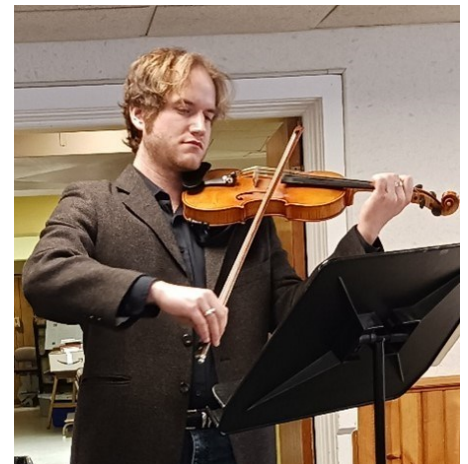
un mūsu 2. pasaules kara varoņus, Latvijas aizstāvētajus, leģionārus. Dievkalpojums bija apmeklējams klātienē kā arī tiešraidē. Laikā, kad pieaug Krievijas uzbrukuma draudi Baltijas valstīm, mums ir

svarīgi godināt tos drosmīgos karavīrus, kuri pirms tik daudziem gadiem cīnījās par Latvijas neatkarību! Pēc dievkalpojuma baznīcas lejas telpās tika piedāvātas vieglas pusdienas ar īsu programmu, kurā piedalījās Milvoku DV apvienības priekšnieks Andris Kursietis ar uzrunu, un Kristiāns Brusubārdis ar muzikālu prezentāciju uz savas vijoles. Paldies goda sardzei par karogu ienešanu, un visiem kas kaut kādā veidā palīdzēja.

independence so many years ago! After the service a light lunch was served in the lower level of the church. The head of the local DV branch, Andris Kursietis, gave a short talk about the meaning of the event, and Kristian Brusubardis provided a

musical presentation on his violin. Thank you to the honor guard for presenting the colors, and to everyone who helped with the event.

Svētdien, 19. martā, notika gadskārtēja DV Milvoku apvienības biedru pilsapulce.

Sapulce ievēlēja apvienības valdi uz nākošo gadu: Andris Kursietis (apvienības priekšnieks), Ēriks Kākulis, Kaija Petrovska, Ivars Zušēvics, Lauris Rožkalns, Vincents Dindzāns, Ērika Blija, un Līga Strykowski. Revīzijas komisijā pašreiz kalpo Sandra Mednis, Silvija Hunt un Vitauts Beldavs.

Apvienības biedri pieņēma piedāvāto budžetu 2023. gadam un pārrunāja jautājumu par biedru statistiku – vai biedru sarakstā arī turpmāk būtu jāskaita biedri, kuri nav aktuāli ar iemaksām? Tika nolemts iesaldēt šiem biedra statusu līdz brīdim, kad viņi ir samaksājuši savu biedra naudu.

Pārstāvēt apvienību DV ASV delegātu sapulcē, kas aprīlī notika Indianapolē, biedri ievēlēja Vincentu Dindzānu, Lauri Rožkalnu, Andreju Jungi un mācītāju Jāni Ginteru.

On Sunday, March 19, the annual general meeting of the Milwaukee branch of the Latvian Welfare Association (Daugavas Vanagi - DV) took place.

The meeting elected the board of the association for the next year: Andris Kursietis (head of the branch), Ēriks Kākulis, Kaija Petrovska, Ivars Zušēvics, Lauris Rožkalns, Vincents Dindzāns, Ērika Blija, and Līga Strykowski. Sandra Mednis, Silvija Hunt and Vitauts Beldavs will continue to serve on the Audit Committee.

The members adopted the proposed budget for 2023 and discussed the question of membership statistics - should members who are not current with their dues continue to be counted on the membership roster? It was resolved to freeze the membership status of such members until such time as they paid their dues.

The members elected Vincents Dindzāns, Lauris Rožkalns, Andrejs Junge and Pastor Jānis Ginters to represent the Milwaukee branch at the national DV delegate meeting that was held in April in Indianapolis.

DV biedri no vairākām ASV pilsētām pulcējās Indianapolē no 21. līdz 22. aprīlim uz 73. DV ASV delegātu sapulci. Atklāšanas aktā DV ASV priekšnieks Andris Kursietis runāja par to, kas organizācijai būtu jāņem vērā tās attīstībai nākotnē. Viņš noslēdza savas piezīmes ar šādu paziņojumu: "Tātad, kur tas mūs atstāj? Starp velnu un dziļi zilo jūru... Ja mēs virzāmies uz priekšu ar radikālu zīmola maiņu, mēs atvadāmies no organizācijas, kas tika dibināta 1945. gadā. Ja mēs turamies pie saviem vēsturiskajiem mērķiem, mēs riskējam ar pastāvīgu biedru skaita samazināšanos, kas galu galā novedīs pie organizācijas izmiršanas. Vai nav kompromisa risinājums, kurā mēs varam saglabāt savus vēsturiskos pamatmērķus, bet paplašināt savu darbību uz papildu projektiem, kas varētu

DV members from a number of cities in the USA came together in Indianapolis on April 21-22 for the 73rd annual delegate meeting. At the opening ceremony, the head of the DV in the USA, Andris Kursietis, spoke about what the organization should be considering for its development in the future. He closed his remarks with the following statement: " So where does that leave us? Between the devil and the deep blue sea... If we move forward with a radical rebranding, we say goodbye to an organization that was founded in 1945. If we stick to our historical goals, we risk a steady decline in membership, which will eventually lead to the organization's demise. Isn't there a compromise where we can maintain our core historical goals

interesēt jaunāko paaudzi? Vai šīs divas lietas var būt saderīgas? Nezinu, bet piedāvāju šo kā vielu pārdomām. Ceru uz dzīvu un konstruktīvu diskusiju par šo jautājumu sapulces laikā. Agrāk vai vēlāk DV gan ASV, gan citās valstīs būs jāpieņem galīgs lēmums: quo ibimus, kur mēs iesim?"

Delegātus sveica arī Latvijas Republikas vēstnieks ASV Māris Selga, Latvijas Republikas Goda konsuls Indianapolisē Andris Bērziņš, Amerikas latviešu apvienības viceprezidents Andrejs Kancs un Latviešu centra Garezers kasieris Māris Kancs. Pēc svinīgās atklāšanas sekoja izklaidējošs un jautrs koncerts, ko sniedza apvienotais Indianapolisas latviešu vīru un sieviešu koris Ineses Šteinbahas vadībā.

Delegāti pieņēma sekojošos lēmumus:

but expand our activities to additional projects that might be of interest to the younger generation?

Can these two things be compatible? I don't know, but I offer this as food for thought. I hope for a lively and constructive discussion on this issue during the meeting. Sooner or later, both the United States and other DV countries will have to make a final decision: quo ibimus, where are we going?"

The delegates were also greeted by the Ambassador of the Republic of Latvia to the USA Māris Selga, the Honorary Consul of the Republic of

Latvia in Indianapolis Andris Bērziņš, the vice-president of the American Latvian Association Andrejs Kancs and the treasurer of the Latvian Center Garezers Māris Kancs. The official opening was followed by an entertaining and fun concert, given by the united Indianapolis Latvian Men's and Women's Choir under the direction of Inese Šteinbaha.

- a) Sakarā ar 2022. gada delegātu sapulces lēmumu likvidēt Daugavas Vanadžu ASV priekšnieces amatu, pieņem sekojošās trīs statūtu maiņas:
- svītrojama visa XIII daļa ("Daugavas Vanadžu ASV priekšniece"), ko sastāda pantī ## 82-90;
 - pantā #43, teikumā kur minētas amatpersonas, kas piedalās ar balstiesībām delegātu sapulcē, svītrojami vārdi (un tiem

The delegates adopted the following resolutions:

- a) *Due to the decision of the 2022 delegate meeting to eliminate the position of head of the Daugavas Vanadzies USA, the following three changes to the statutes are adopted:*
- *the entire XIII part ("The head of the Daugavas Vanadzies USA"), consisting of articles ## 82-90, should be deleted;*

sekojošais komats) "DV ASV Vanadžu priekšniece,"

- pantā #56 svītrojams pēdējais teikums: "DV ASV valdes sēdēs tiesīga piedalīties ar balstiesībām ir DV ASV vanadžu priekšniece."

- b) Nolemj uzstādīt Aivaru Sinku kā DV priekšnieka kandidātu
- c) Nolemj uzstādīt Ināru Sīko kā DV Vanadžu Priekšnieces kandidātu.
- d) Nolemj piešķirt jauniešu/bērnu stipendijas pēc noteikumiem kas atrodas 21. lpp. Darbības pārskatā
- e) Nolemj principā atbalstīt leģionāru piemiņas parka izveidošanu blakus Lestenes brāļu kapiem.

- *in article #43, in the sentence where the officials who participate with voting rights in the delegates' meeting are mentioned, the words (and the comma following them) "the head of the DV ASV Vanadzes" should be deleted.*
 - *in article #56, the last sentence should be deleted: "The head of the Vanadzes of DV ASV is entitled to participate in the meetings of the board of DV ASV with the right to vote."*
- b) *Resolves to nominate and support Aivars Sinka as a candidate for the head of the DV.*
- c) *Resolves to nominate and support Ināra Sīkā as the candidate as head of DV Vanadzes.*
- d) *Resolves to award youth/child scholarships according to the rules currently in force for 2022.*
- e) *Resolves, in principle, to support the establishment of a memorial park next to the Legionnaires cemetery at Lestene.*

Atgādinājums apvienības gada biedriem: ja Jūs vēl neesat samaksājuši Jūsu 2023. gada biedru maksu (\$21), lūdzam Jums to nokārtot drīzumā. Ir arī iespēja kļūt par DV mūža biedri par vienreizēju maksu \$210 apmērā. Čeki rakstāmi uz: Latvian Welfare Association of Milwaukee un nosūtāmi DV Milvoku apvienības kasierim: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129.

Reminder for members of the Milwaukee branch of the DV: If you have not yet paid your annual membership fee for 2023 (\$ 21), please remit payment soon. There is also the possibility of becoming a life member of the DV, for a one-time fee of \$210. Checks should be made to: Latvian Welfare Association of Milwaukee and sent to the DV Milwaukee treasurer: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

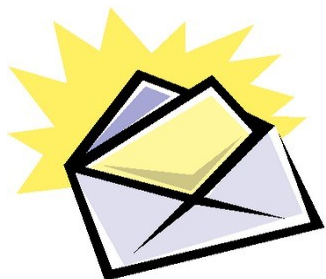

vitéz Andris Kursietis
DV ASV priekšnieks,
DV Milvoku apvienības priekšnieks

Nākošajām Vēstīm domātos materiālus lūdzu atsūtiet draudzes mācītājam Jānim Ginteram līdz 2023. gada 15. augustam uz: janis.ginters@gmail.com

Apsveicam:
Amāliju Jungi un Lūkas Kākuli
absolvējot vidusskolu!

Jauna Adrese? Cits Ē-pasts?

Adrešu maiņas (pasta un e-pasta) lūdzu paziņot draudzes biedrīnei Tijai Abulai, tabuls@att.net vai 262 366 6865

Tija uztur draudzes databāzi. Paldies!

Any address - postal or email - changes should be forwarded to Tia Abuls, at above email or phone. Tia maintains our congregation's database called ChurchWindows. Thank you!

19. martā draudzes dāmas sanāca kopā "Arte painting" Wauwatosā un paveica brīnišķīgu gleznošanas darbus.

Baznīcas Gada Grāmata

Baznīcas gada grāmatu varat iegādāties par \$20 pašapkalpošanās veidā baznīcā. Gada grāmatas ir pieejamas baznīcas kamīnu telpā uz galdu.

Draudzes kontaktu informācija

Milvoku Latviešu Ev. Lut. Sv. Trīsvienības Draudze
1853 N. 75th Street, Milwaukee WI 53213
Latvian Ev. Luth. Holy Trinity Church in Milwaukee
Tel.: (414) 258-8070

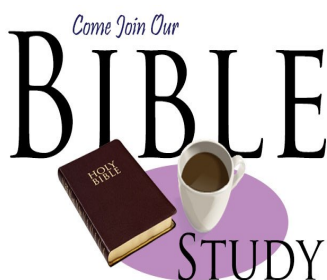

Mācītājs – Pastor
Jānis Ginters
Tel.: (260) 797-5695

Priekšnieks – President
Andrejs Junge
Tel: (414) - 416-6157

Draudzes web-lapa	www.milwaukeedraudze.org
Draudzes facebook	https://www.facebook.com/milwaukeedraudze/
Draudzes youtube	https://www.youtube.com/channel/UC6N7J6vfCHsf6P2k6YKanUA
Zoom *Zoom ID un password var tikt mainīti tādā gadījumā, ja kādi “nelūgti viesi” sāktu pieslēgties, lai traucētu	https://us02web.zoom.us/j/5372045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVVd4UT092045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVVd4UT09 Meeting ID: 537 204 5637 Password: 244068 Telefona numuri pieejai: +1 301 715 8592 US (Germantown) +1 312 626 6799 US (Chicago)
LELBA	LELBA.org
LELBPasaulē	LELBPasaulē.lv

Bible Study, in English, meets every third Sunday of the month immediately after the English church service and fellowship time. People can come late or leave early as time permits. No question is inappropriate. Join us and see if you like it. Bibles are available to all during the study time.

Nākošajām Vēstīm domātos materiālus lūdzu atsūtiet draudzes mācītājam Jānim Ginteram līdz 2023. gada 15. augustam uz: janis.ginters@gmail.com

DIEVKALPOJUMI UN CITI NOTIKUMI CHURCH AND OTHER EVENTS

L - Latvian language spoken E - English Language spoken

JUNE

- Jun. 4 Sun. 10:00 am Trīsvienības vētku dievkalpojums. Trinity Sunday worship service. Draudzes "pikniks" pēc dievkalpojuma. L
- Jun. 11 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship servīe. L
- Jun. 14 Wed. 6.00 pm Aizvesto piemiņas svētbrīdis Latvian holocaust memorial L
- Jun. 18 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, seko Bībeles pārrunas. Worship service, followed by Bible Study. E
- Jun 21 Wed. 7.00 pm Concert: A Celebration of our Latvian Heritage , Brusubārdis family
- Jun 25 Sun 10:00 am Dievkalpojums. Worship servīe. L

JULY

- Jul. 2 Sun — Dievkalpojums nenotiks. No service.
- Jul. 9 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L
- Jul. 16 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, seko Bībeles pārrunas. Worship service, followed by Bible Study E
- Jul. 23 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, Worship service. L
- Jul. 30 Sun. Dievkalpojums. Worship service. L

AUGUST

- Aug. 6 Sun 10:00 am Dievkalpojums. Worship Service. L
- Aug. 13 Sun 10:00 am Dievkalpojums. Worship Service. L
- Aug. 18 - 19 Fri. - Sat. Māras Tirgus E L
- Aug. 19 Sat Kapusvētku dievkalpojums Fondulakā E L
- Aug. 20 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, seko Bībeles pārrunas. Worship Service, followed by Bible Study E
- Aug. 27 Sun. 11:00 am Kapu svētku dievkalpojums Wisconsin Memorial. Service at Wisconsin Memorial. L

SEPTEMBER

- Sep. 3 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L
- Sep. 5 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church board meeting. L
- Sep. 10 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service.

Visi svētdienas dievkalpojumi skatāmi draudzes YouTube kanālā un saites tiem tiek publicētas draudzes FB kanālā. Informācija kā pievienoties draudzes YouTube un Facebook lapām ir atrodama Draudzes kontaktu informācijā 19. lpp.

Rīta lūgšana Zoom lietotnē, otrdienās un ceturdienās plkst. 9:00 no rīta,
 Vakara lūgšana Zoom lietotnē: pirmdienās, trešdienās un piekdienās plkst. 7:00 vakarā.
 Neformālas sarunas, tikšanās ar viesiem Zoom lietotnē sestdienās plkst. 9:00 no rīta.
 Informācija kā pievienoties Zoom sanāksmēm ir atrodama 19. lpp. Draudzes kontaktu informācijā.